

WAR HENT AR FUR

Mezheven 1990

Mammennoù :

troidigezh Urzh Sant Koulman 1968 ;
adembannet gant *Hent ar Fur* meur a wech.

**REOLENN AR VENEC' H
GANT SANT KOULMAN AN ABAD**

Amañ e teraou pennadoù ar Reolenn.

1. *War ar sentiñ ;*
2. *War an tav ;*
3. *War an debriñ hag an evañ ;*
4. *War voustrañ an trac'hoant ;*
5. *War voustrañ al lorc'hentez ;*
6. *War ar c'hlanded ;*
7. *War al lidvezh ;*
8. *War ar boellegezh ;*
9. *War ar marvoni ;*
10. *War beurvated ar venec'h.*

Amañ e teraou Reolenn ar Venec'h gant sant Koulman an Abad.

Kentañ en holl a gelenner eo karout Doue gant e holl galon, gant e holl boell ha gant e holl berzh [Mzh. 22, 37] hag e hentez eveldomp hon- unan [Mzh. 22, 39].

1. WAR AR SENTIN

Kerkent klevet komz an henour, e rank an holl sevel da sentiñ, peogwir ez eo kinniget ar sentiñ da Zoue, gouez da Yezu Krist hon Arloz : Neb ho selaou a'm selaou [Lk. 10, 16]. Disent emañ da vezañ barnet neuze neb na sav ket kerkent hag an urzh. Neb a sav enep, avat, zo kilverzek e wall ha neket disent hepken, pa'z eo hent an nageniñ a zigor ouzh ar re-rall ; neuze e rank bezañ sellet evel draster ur c'halz. Neb a vez o rac'hoanat a rank bezañ lakaet da zisent kenkoulz-all, pa na sent ket a-youl. Bezet dis- taolet e ober neuze, ken na vo anat e youl vat. Betek pelec'h emañ ar sentiñ da vezañ ? Betek ar marv emañ kenteliet e gwir, p'en deus ar C'hrist E-unan sentet d'an tad betek ar marv evidomp. Hag Eñ o silañ dimp dre an Abostol o lavarout : En em renit evel Yezu Krist ; hag Eñ o vout e saviad Doue, n'en deus ket sellet evel ur preizh da dizhout bout par da Zoue ; em- goazhet en deus o tegemer saviad ur gwaz hag, o vout e saviad un den, en deus emuvelaet E-unan, o sentiñ d'an Tad betek ar marv ha marv ar Groaz zoken [Fil. 2, 5-8]. Seurt ebet enta na oufe bezañ nac'het gant gwir ziskibion da Grist o sentiñ, pegen start ha tenn bennak e ve ; hogen gant gred ha levenez e ranker kregiñ enni ; rak ma na senter ket evelse, ned eo ket grad d'an Arloz, pa lavar : Neb na samm ket e groaz ha dont da'm heul, n'eo ket a-vad ouzhin [Mzh. 10, 38]. Dre-se e lavar eus an diskibl dellezek : Man emañ e vezo ivez va gwaz [Yn 12, 26].

2. WAR AN TAV

Reolenn an tav zo diferet da vezañ miret gant gred, diouzh ma'z eo skrivet : Boued ar gevionez eo ar sioulded hag ar peoc'h [Iz. 32, 17]. rak- se, anez bezañ karezet a regomz, ez eo tevel, met ha traoù spletus ha ret a ve da lavarout, liz d'ar Skriturioù : Er regomzoù ne vo diank ar pec'hed [Lav. 10, 19]. En askont da se e lavar hon Salver : Diwar da gomzoù e vez kantreizhet, ha diwar da gomzoù e vez barnet [Mzh. 12, 37], Ent reizh e vez karezet neb na lavar ket traoù kevion pa c'hall henn ober, hogen a zistilh teodek traoù fall, digevion, dizere, goull, drouk, arvarus, gaouiat, hegas, c'hwernek, hudur, loarius, mallozhiek, garv pe gammek. War ar re-se ha war o hevelep emañ tevel ; komz gant rat ha poell zo d'ober, evit d'ar pismigadur ha d'an enebadur c'hwezhet na darzhañ diwar ar regomz siek.

3. WAR AE DEBRIN HAG AE EVAN

Ra zebro dister ar venec'h ha da noz, evit pellaat diouzh ar stambouc'h ; hag evañ ken dister-all evit pellaat diouzh ar mezviñ ; dav eo dezho bevañ ha neket noazañ, diwar legumaj, fav, bleud dre zour, gant nebeut a vara aspobet, evit na vec'hiañ o c'horf ha na vougañ o reiz. Diouzh o splet hag e ezhomm e rank ober e gwirionez tud o hiraezhiñ d'ar gopr trafadel. Kerreizh ouzh al labour e rank ar bevañs bezañ, rak houmañ eo ar gwir deznaderezh : derc'hel d'ar gwellaat speredel dre un emziouer o kastizañ ar c'hig. Mard a dreist-goñvor, avat, an emziouer, e troy da si ha ne vo ket un heberzh ; an heberzh a zalc'h hag zizalc'h paot a vadoù. Bemdez enta e ranker yuniñ evel debriñ bemdez ; ha pa ranker debriñ bemdez, e ranker reiñ nebeutoc'h ha disteroc'h d'e gorf. Debriñ bemdez a ranker ober, evel mont war-raok bemdez, pediñ bemdez, labourat bemdez, ha lenn bemdez.

4. E WAR AR BAURENTEZ

HA WAR VOUSTRAÑ AN TRAC'HOANT

Ar venec'h, a zo outo evit Krist kroazkrouget ar bed hag int ouzh ar bed [kv. Gai. 6, 14], a rank diwall diouzh an trac'hoant, pa'z eo karezadus dezho o devout dreist-ezhomm, hag e c'hoantaat zoken. Mennantez o deus da glask ha neket danvez : en ur zilezel pep tra ha heuliañ bemdez an Aotrou Krist gant kroaz an azaouez en o deus teñzorioù en neñvoù [Mzh. 19, 21]. Rak-se, p'o deus kalz da gaout en neñvoù, e c'hallont tremen gant ar pep retañ er bed, o c'houzout ez eo an trac'hoant evel ul lovrioni d'ar venec'h, heulierion mibion an diouganerion anezho, un arvar hag un argoll ez eo evit diskibion ar C'hrist, ar marv ez eo ivez evit skolidi an ebstel o termal. Neuze 'ta, an diouered hag ar baourentez zo kentañ peurvated ar venec'h ; an eil o vezañ an dinammañ ; an trede, ar garantez dreist ha diastal evit ar C'hrist hag evit traoù Doue, o tont diwar ankouaat traoù an douar. Hag evit se, hervez komz an Arloz, nebeut a draoù - unan hepken end-eeun - ez eus ezhomm [Lk. 10, 41]. Dibaot an traoù a zo ret-holl evit padout e gwirionez ; ent lizherennel n'eus nemet unan, a zo ar boued. Ar c'hlanded avat, a ziouerer, gant rad Doue, evit reizout ent speredel petra eo an nebeud traoù a garantez en doa an Arloz kinniget da Varta.

5. WAR VOUSTRAN AL LORC'HENTEZ

Ken argollus-all eo al lorc'hentez, evel m'henn diskouez un nebeud komzoù gant hon Salver, o teurel d'E ziskibion p'edo al lorc'h en e vegenn gante : Satanaz 'm eus gwelet evel ul luc'hedenn o kouezhañ eus an neñv [Lk. 10, 18] ; ha d'ar Yuzevion o klask o digarez un dro all : Ar pezh a zo uhel e-touez an dud zo un euzh dirak dremm an Arloz [Lk. 16, 15]. Diwar-henn ha diwar skouer vrudet ar Fariziad emzidamallus, e tastumer e vez freuzet pep mad gant al lorc'hentez hag an emveul, pa'z a da goll e emlorc'h gant ar Fariziad ha da get e bec'hedoù anzavet gant ar c'hemeded. Arabat enta d'ur ger bras tarzhañ eus gouzoug ar manac'h ; anez ez afe e striv da goll.

6. WAR AR C'HLANDED

Glanded ar manac'h zo barnet e gwirionez en e soñjoù, pa lavar outañ an Arloz gant E ziskibion ouzh E selaou : Neb piv bennak a sell ur vaouez evit c'hoantaat warni, en deus avoultret ganti en e galon [Mzh. 5, 28], Pa sell le ar manac'h ouzh an Hini ma'z eo touet outañ, e ve divalav da Zoue kavout en ene ar pezh a zo un euzh evitañ ; hevelep tud o de neuze, liz da lavar sant Per, daoulagad karg a hudurniezh hag a avoultrezh [II Per 2, 14]. Ha pe laz bout gwerc'h en e gorf hep bezañ en e askre ? Doue o vout Awen [Yn 4, 24] a armez en awen hag en askre en deus gwelet dinamm, hep mennad avoultrek, hep soñj kontammet, hep namm a bec'hed.

7. WAR AL LIDVEZH

E-sigur ar c'henvod, pe kevlid ar salmoù hag ar c'hempedennoù en doare reizhek, ez eus meur a ziforc'h d'ober, pa'z eus deuet dimp meur a hengoun diseurt. Traoù disheñvel a c'hallan kinnig neuze, hervez doare ar vuhez ha heuliad ar rannoù-bloaz. Gant kemm ar c'houlzioù-amzer, n'hall ket an traoù bezañ unvan ; azas eo e ve hiroc'h ar c'henvod en nozvezhioù hir ha berroc'h en nozvezhioù berr. Rak-se, gant hon diagentidi, ez eo kreskiñ tamm-ha-tamm ar c'hevlid, adal an 24 mezheven, eus daouzek korgan er mod berrañ gant ar sabad pe ar sul, betek derou ar goañv, eleze betek kala-goañv. Neuze ez eo kanañ ugent-pemp salm antifonek o tont atav da drede war-lerc'h daou all salmennek, ha se evit d'ar salmaoueg en he fezh bezañ kanet etre an div nozvezh raklavaret, tra ma reer gant daouzek korgan a-hed an nozvezhioù goañv. E dibenn ar goañv, ez eo digreskiñ tamm-ha-tamm a sizhun da sizhun, ken na van met daouzek salm antifonek en nozvezhioù hael ; e-se, tregont-c'hwec'h salm er goañv, diouzh ugent-pevar en nevez- amzer hag en hañv, betek kedez gwengolo, d'an 24. Heñvel ez eo goude-se doare ar c'henvod ouzh kedez veurzh, d'an 25, pa gresker ha pa zigresker dre zegas kemmoù.

Kement rak-se, e ranker beilhañ hervez hon nerzh, dreist-holl pa c'houlenn diganimp Oberour hon Yec'hedigezh beilhañ ha pediñ e pep amzer [Lk. 21, 36], ha pa c'hourc'hemenn sant Paol : Pedit diastal [I Tes. 5, 17],

Evit a sell mod ar pedennoù reizhek, avat, ma vez an holl en ur gevret evit ar c'hevlid boutin, ma rank pep hini pediñ war e lerc'h en e gell, o deus hon diagentidi divizet e c'hoarvezfe eus tri salm bep eurvezh war an deiz, etre ar pennadoù labour, gant gwerzannoù ouzhpenn, evit hon pec'hedoù da gentañ, evit an holl gristenion, evit ar veleion hag ar re all gouestlet da Zoue, evit ar re a ra aluzonoù, evit peoc'h al levierion, evit hon enebourion ma ne zalc'ho ket Doue dezho ar pec'hed a reont oc'h ober droug dimp dre gomz ha dre ober, rak ne ouzont ket petra 'reont [Lk. 23, 34]. Da zerou an noz, e salmanner daouzek salm ; e-kreiz an noz, daouzek all ; beureek, avat, e vez div wech dek ha div wech daou, evel lavaret, en amzer an nozvezhioù berr, hogen muioc'h e nozvezhioù ar sabad hag ar sul, evel 'm eus lavaret c'hoazh, ma kaner seikont-pemp salm en ur c'hevlid.

Kement-mañ a sell ouzh ar c'henvod boutin. Padal, hemañ eo ar gwir trac'houn pediñ, emezon, ma ray an den hervez e c'hallusted hep skuizhañ eus e le, mard eo barrek d'henn ober, ma c'hall e vez pe e gorf henn aotren dezhañ, ha kement ha ma'z eo e c'hred, diouzh ma'z eo dieub hag e-unan, diouzh e ouiziegezh pe e amzer vak,, diouzh doare e labour ha diouzh e oad, ken e c'hall talvezout da wellaat un den, pa'z eo ingalet gant al labour hag ar stad. E-se, na pa c'hall padout disheñvel ar paouez hag ar c'hanan, e vez heñvel ar bedenn a galon hag a spered diastal evit mont war well gant aenez Doue. Gant Katoliked 'zo, avat, dezho an hevelep niver reizhek a zaouzek salm, en nozvezhioù berr evel er re hir, e vez lakaet ar reizhenn-se dre beder rann e-doug an nozvezh, eleze da zerou-noz ha da greisnoz, da gan ar c'hilhog ha da veure. Ha pa gav dam ez eo re verr al lidvezh-mañ er goañv, e teu da vezañ tenn ha start a-walc'h en hañv, o vezañ ma ranker sevel meur a wech en nozvezhioù berr ken ez eer skuizh ha faezh. E-doug an nozvezhioù hael, eleze da sul ha da sabad, ez eo lakaet an hevelep niver teir gwech diouzh ar heure, eleze teir gwech dek ha c'hwec'h salm. Paoted an dud-se hag o buhez santel o deus dedennet kalz gant trugar d'an niver reizhek-mañ, koulz hag ar peb-all eus o reizhadurezh, pa n'a den faezh a-dra-sur gant o reolenn. Ha ken paot ez int, ken e kaver ur mil abad dindan un arc'himandrit, ken n'eus anav ebet a arvell etre daou vanac'h abaoe diazezadur ar gumuniezh ; ha se ne c'hellfe bezañ, anez da annez Doue eno, pa lavar : Va annez a rin en o c'hreiz ha kantren ganto : O Doue e vin hag e vezint va fobl [II Kor. 6, 16], Dellezus o deus kresket hag e reont bemdez, a-drugarez Doue, er metou ma annez Doue, ha dre hevelep dellid e tellezomp yec'hedigezh digant hon Arloz ha Salver. Amen.

8. WAR AR BOELLEGEZH

Poellegezh ar venec'h eo anat ar ret anezhi diouzh fazi kalz ; dis-kouezet eo ivez gant argoll reoù all nad int ket evit kas da benn ur vuhez veulus, p'o deus deraouet hep poellegezh ha pa renont o buhez hep skiant kerreizh. Rak, evel ma tegouezh faziañ ar re o vont hep hent, emañ an di-gerreizhded war-hed tost gant ar re n'o devez tamm poellegezh en o buhez, ar pezh a zo kontrol d'an heberzhioù

lakaet e-kreiz-tre pep penn. Ar c'hrogad kentañ anezhi zo tra d'an argoll, p'o deus hon nevent lakaet skoilhòu an hakroni ha fazioù all e-kichen hent strizh ar boellerezh. Pedit Doue a ranker enta, dezhañ da zegas gouloù ar wir boellegezh da weleviñ an hent-mañ, gronnet a bep tu gant teñvalded dall ar bed, ma c'hallo E wir azeulerion mont davetañ hep faziañ a-dreuz an teñval. Diwar boell emañ he anv d'ar boellegezh, pa vez da boellat drouk diouzh mat, dister diouzh peurvat. Adal derou, ez int rannet an eil diouzh egile, evel gouloù ha teñval, eleze mad diouzh droug, adalek d'an droug bezañ deuet dre an aerovant gant breinadur ar mad, hogen dre Zoue o weleviñ da gentañ hag o rannañ da c'houde. Habel kevion a zilennas ar mad tra ma kouezhas Kain hakr gant an droug. Mat eo bet graet pep tra gant Doue p'en deus o c'hrouet ; an droug, avat, zo bet eilhadet gant an aerovant dre widre lorbus ha dre-zindan. Petra zo mat neuze ? kement a zo manet kevan ha di-labez, evel krouet. Rak Doue hepken o c'hrouas hag o c'hempennas, eme an Abostol, evidomp da vale enno ; traoù mat ez int ma'z omp enno krouet dre ar C'hrist Yezu [kv. Ef. 2, 10] ; ar re-mañ gant o frouezh eo a zo mat : madelezh, diantegezh, karded, kevionez, gwirionez, trugarez, peoc'h yec'hedik, levenez speredel, kevret gant frouezh an Aven. Sed aman ar re gontrol a zo fait : hakroni, lizadur, digarded, digevionez, gaouerezh, trac'hoant, kas, broc'hadeg, c'hwervoni, kevret gant ar frouezh liesseurt ganet diganto. Di-niver eo, e gwir, an traoù ganet digant an enebadoù, eleze digant madoù ha drougoù. Ar pezh a zinaou diouzh madelezh ha diantegezh eo an droug kentañ : lorc'h an drougoni ; ar c'hontrol anezhañ o vezañ bri uvel ar vadelezh eeun oc'h anaout hag o kanañ klod da Zoue, hag ez eo kentañ mad ar c'hrouadur poellek. Evelse ar re da heul zo tarzhet en ur goadeg divent a anvadoù daouek o farzhioù. Gant se ez eo gouest da zerc'hel start d'ar mad ar re o deus aenez Doue, a ranker pedit berzh-diverzh atav, gant aon da sevel el lorc'h pa vez berzh pe da vantriñ en dic'houbeizh pa vez diverzh. Diouzh argoll an eil hag egile ez eo derc'hel neuze, eleze diouzh pepo dreist-goñvor, dre vezañ kerreizh da vat ha poellek e gwirionez, ar pezh a ra d'ar gristenion stagañ ouzh an uvelded ha da wir vilourion ar C'hrist mont gant hent ar gwellaat, da lavarout eo o poellat reizh bepred en entremar hag oc'h anaout ervat ar mad diouzh an droug, na pa ve an eil diouzh egile en diavaez, pe ar c'horf diouzh an ene en diabarzh, pe an traoù foran diouzh an traoù prevez. Kement droug zo neuze da vezañ hepkoret heñvel : lorc'h, droukyoul, gaouerezh, lizadur, digarded, droukdivezegezh, lontegezh, gadaliezh, pizhoni, brouez, melre, valigerezh, bugad, morgantez, pismigerezh. Madoù an heberzhioù zo derc'hel dezho ivez : uvelded, kuñvelezh, glanded, sentidigezh, kerreizhted, glander, largentez, habaskted, levenez, nerzh-kalon, gred, dalc'husted, evezhiegezh, taveded, pa'z int evel ur ventel-boellegezh, dre ur galonegezh start hag ur c'hempouez kerreizh, en ur ren e labourioù boas, hervez barregezh e strivoù, ma klasker e walc'h e pep lec'h. Rak un den n'eo ket a-walc'h ar walc'husted dezhañ a ya diarvar en tu all da c'hoñvor ar boellegezh ha mont dreist-goñvor zo, anat, ur si. E-se, e-kreiz-tre re ha re nebeut emañ ar goñvor poellek, o lakaat diwall diouzh kement a zo re d'an eil tu ha d'egile. E pep tra ez eo bastañ d'ar pezh a zo ret, anat, ha disteurel an dreist-ezhomm diboell. Hevelep goñvor gwir-boellek, oc'h ober ar ventel reizh d'hon oberoù, ne ro ket tro dimp e doare ebet da vont diouzh ar reizh na da c'houzañv ar fazi, mard eer atav gant an hent eeun. Diouzh an eil tu hag egile e ranker diwall neuze, evel lavaret : Arabat distreiñ a-zehou nag a-gleiz [kv. Adl. 5, 32] ; neuze ez eo mont atav gant an hent eeun dre boellegezh, eleze dre c'houlou Doue, evel ma lavaromp ha ma. kanomp alies e gwerzenn difazi ar Salmour : Va Arloz, gwelev da'm zeñval, peogwir ennout emañ diwallet diouzh an arnod [SI. 17, 29-30]. An arnod avat eo buhez an den war ar bed [Yob 7, 1].

9. WAR AR MARVONI

Pennañ parzh e reolenn ar venec'h eo ar marvoni, kelennet ma'z eo gant ar Skritur : Hep kuzul na ra netra [IHZ. 32, 24], Neuze ma n'eus netra d'ober hep kuzul, pep tra a c'heller goulen evit bezañ kuzuliet. Evel ma'z eo kemennet gant Mozez : Goulen ouzh da dad hag e tisklerio dit, ouzh da henaourion hag e lavarfont dit [Adl. 32, 7]. D'ar re galet, avat, e hañval kalet hevelep kelennadur, bezet e rank un den bezañ atav a-skourr ouzh genou un all ; d'an dud en azaou Doue e vez kavet c'hwec ha diogel, mar henn degemerer a-grenn ha n'eo ket a-lod, pa n'eus tra plijusoc'h eget diogelroez an askre ha netra diogeloc'h eget disamm an ene na c'hall nikun diraez drezañ e-unan, peogwir ez eo d'ar re all aprouiñ an traoù. Imbourc'het ma'z eo gant an aprouer, e vezer diwallet diouzh aon ar varn ; warnañ emañ bec'h un all, sammañ a ra en e bezh an argoll a zo en e gefridi ; rak, evel skrivet, ez eo brasoc'h argoll ar barner eget hini ar barned [kv. Mzh. 7, 1, hh.]. Neb a c'houlenn neuze, gant bezañ aketus, ne fazio kammed, rak mar fazi egile en e respont, ne fazio ket ar c'hreder en e feiz nag al labourer en e sentidigezh, ha ne gollint ket dellid e c'houlenn. Mar en deus unan bennak aspouezet ar pezh a oa da vezañ aterset, ez eo anat e fazi, p'en devez barnet ar pezh a oa da vezañ barnet ; ha mard emañ ar gwir gantañ, e vo lakaet en e c'haou, pa'z eo aet dre-se diouzh ar

reizh ; arabat dezhañ ober seurt drezañ e-unan an hini a zo en e gefridi sentiñ. Pa'z eo evelse emañ, diwallent ar venec'h e pep lec'h diouzh an dizalc'hted lorc'hus ha deskent ar wir uvelded, dre sentiñ hep rac'hoanat na ter mal, ma kavint, hervez komz an Aotrou Krist, ez eo kuñv E yev ha skañv E vec'h [Mzh. 11, 30]. Anez, p'emañ o teskiñ uvelded ar C'hris, ne verzhint ket ez eo kuñvded E yev ha skañvded E vec'h. Rak uvelded ar galon zo paouez an ene, aet skuizh gant an techoù hag al labourioù, hag ar frealz nemetañ ouzh pep seurt droug. Mar bez lakaet an evezh war gement-mañ, e vo kavet paouez ha frealz diouzh an traoù valigant ha displez ; e-se, c'hwek e kement a zo c'hwerv zoken, plaen hag aes e vezo kement a veze tenn ha diaes a-gent. Da neb a vourr gant ar pezh a zo uvel ha habask e vezo un dihuz ar marvoni e-unan na c'hall hulmiñ ar re lorc'hus ha kaledet. Dav eo gouzout neoazh ne c'hall hevelep dudi a verzherded na buz all ebet diwar- lerc'h bezañ kefleuniet ervat, ma ned eo ket pare an hini a zamant ganti. Rak, p'emañ gant se war zigarez heuliañ pe vagañ e vennadoù dezhañ, ne vo biken evit heuliañ gant grad ar gourc'hemennou...

Triek eo rat ar marvoni : na zigenglotañ en e askre, na gomz a-did gant e deod, na vont neplec'h drezañ e-unan hepken. Kement-mañ zo bepred da lavarout d'un henaour, ha kontrol e ve e gemennou ; beket evel ma vennan- me, hogen evel ma vennez-te [Mzh. 26, 39], diouzh skouer an Arloz hon Salver o lavarout : N'on ket dinaouet eus an neñv evit ober va mennantez, hogen mennantez an Tad, va C'hefridiour [Yn 6, 38].

10. WAR BEURVATED AR VENEC'H

Ra vevo ar venec'h en ur manati dindan genurzh un tad hag e ser kalz, a- benn deskiñ digant an eil izelegezh, digant egile habaskted. Unan a c'hall kelenn an didrousted dezhañ, un all ar guñvelezh. Na ray ket a venn, ra zebro a ginniger dezhañ, ra gavo kement en deus degemeret, ra gaso e labour da benn, ra sujo da unan na gar ket. Ra zeuy skuizh d'e wele ha kousket dre e gerzh ; ra vo dezhañ sevel kent d'e hun bout peurc'hraet. Ra davo ouzh ar gunujenn, ra zoujo kargad ar manati evel un aotrou, r'en karo evel un den kar, ra gredo outañ evel yac'hus p'en devo gourc'hemennet, na varno ket mennoz un henaour, p'emañ en e gefridi sentiñ hag ober ar gourc'hemenn, evel ma lavar Mozez : Selaou, Israël [Adl. 6, 4], hag all. **DIWEZH AR REOLENN.**